

Geronimo Stilton is een wereldwijd beschermde merknaam.
Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot Geronimo Stilton zijn
het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca SpA.
Alle rechten voorbehouden.
De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd.
Gebaseerd op een idee van Elisabetta Dami.

Tekst:	Geronimo Stilton
Oorspronkelijke titel:	<i>L'ultimo Drago di Castel Leggenda</i>
Tekstcoördinatie:	Alessandra Berello
Redactie Italië:	Serena Piazza
Redactionele coördinatie:	Patrizia Puricelli
Art Director:	Iacopo Bruno
Illustraties omslag:	Andrea Da Rold (ontwerp) en Christian Aliprandi (kleur)
Grafisch ontwerp:	Pietro Piscitelli / <i>theWorldofDOT</i>
Illustraties binnenwerk:	Giuseppe Facciotto (ontwerp), Carolina Livio, Valeria Cairoli en Alessandro Costa (kleur)
Artistieke coördinatie:	Flavio Ferron
Grafics:	Daria Colombo
Zetwerk:	Sandra Kok vormgeving & opmaak
Vertaling:	Loes Randazzo

- © 2019 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italië
- © Internationale rechten: Atlantyca S.p.A, Via Leopardi 8, 20123 Milaan, Italië
www.atlantyca.com – contact: foreignrights@atlantyca.it
- © 2020 Nederlandstalige uitgave: Baeckens Books NV – F. de Merodestraat 18
B-2800 Mechelen, België
ISBN 978-90-5924-858-8 NUR 282 D/2020/6186/133
Thema: YFC, 5AJ, vanaf ca. 8 jaar

www.baeckensbooks.be
www.geronimostilton.nl
www.geronimostilton.com

*Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een
geregistreerde merknaam van The Stilton Cheese Makers' Association
Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.com*

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren
en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

Geronimo Stilton

De laatste draak

Baeckens
Stilton

DE BERGEN IN?

Die ochtend was het niet de wekker die me wekte, maar de bel van de voordeur.

Gi-ga-geitenkaas, iemand had me blijkbaar dringend nodig!

Tring! Tring! Tring! *Tring! Tring! Tring!*

Ik opende eerst één oog, toen het andere en daarna sloot ik ze allebei onmiddellijk weer ... wat een **fel licht** in mijn slaapkamer! Hoe kon dat? Was de zon al op? En wie had me zo vroeg in de ochtend al zo **DRINGEND** nodig dat hij maar bleef aanbellen?

Ik stond op, trok mijn ochtendjas aan en liep naar de deur om die te openen. Toen zag ik ...

O, sorry! Ik heb me weer eens niet voorgesteld. Mijn naam is Stilton, *Geronimo Stilton*. Ik ben de uitgever van *De Wakkere Muis*, de meest gelezen krant van Muizeneiland!

Waar was ik gebleven? **O JA!** Toen ik de deur opende, stond ik snuit aan snuit met een wel heel bizarre knager. Hij was bedolven onder de

 ➔ **BORSTELS** ...

 ➔ **BEZEMS** ...

 ➔ **TOUWEN** ...

 ➔ **KOORDEN** ...

en hij droeg een klimharnas en een helm.

Piep! Waarom stond er een bergbeklimmer voor mijn deur? Dat moest een vergissing zijn! ‘Goedendag, meneer Stilton!’ begroette hij me. ‘Ik ben Sieb Schoorsteen, de schoorsteenveger.’

Wat? O! De knager stond helemaal niet op het punt om de **Alpen** in te trekken ...

Hij kwam mijn **SCHOORSTEEN** vegen!

Maar ... wie had hem verteld dat mijn
schoorsteen **GEVEEGD** moest worden?

‘Wacht eens even,’ zei ik, ‘ik kan me helemaal
niet herinneren dat ik je gebeld heb.’

‘Nee, dat heb je ook niet’, zei Sieb. ‘Het was
je tante. Nu de winter in aantocht is, stuurt ze
me naar alle neefjes en nichtjes om hun

haarden en schoorstenen te
controleren. Veiligheid boven alles,
meneer Stilton!’

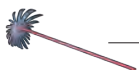
Ach, die *tante Lilly* toch!

Altijd zo bezorgd om ons!

Ik liet Sieb Schoorsteen
binnen. ‘Begin je altijd zo
vroeg met werken? Petje af,
hoor. **Geeuw!**’

De schoorsteenveger lachte.

‘Nee hoor, ik begin normaal veel later. Maar gisteren was ik bij je neef Klem en die vertelde

Hahaha! me dat je het fijn vindt om **VROEG** gewekt te worden, dus ben ik speciaal heel vroeg opgestaan!’

Pff! Klem ook altijd met zijn flauwe **GRAPPEN** ... Had hij nu werkelijk niets nuttigers te doen?

VREEMDE GELIJKENISSEN

Sieb Schoorsteen was klaar om aan het werk te gaan. Zijn harnas had hij al aan, zijn **HELM** had hij al op. Hij haalde een ladder uit zijn auto en klom het dak op. Hij riep van boven: 'Ik ga het **ROOKKANAAL** controleren! Als ik iets nodig heb, roep ik je wel, meneer Stilton!' Ik gaf hem een teken dat ik het begrepen had en liep naar **BINNEN.**

Als ik iets nodig heb, roep ik je!

Nu ik toch wakker was, kon ik net zo goed gaan
ONTBIJTEN. Als ik mijn ogen sloot, zag ik
een kaasshake en een kaascroissant voor me ...
mmm!

Ik liep naar de keuken en ...

TRING! **TRING!**
TRING! **TRING!**

De deurbel! Opnieuw? Wie kon dat
nu weer zijn?

Ik deed de deur open en
zag ...

**"Professor De
Graver!"**

De wereldberoemde
archeoloog die de
middeleeuwse restanten
van onze stad ontdekte,
glimlachte naar me.

‘Goedemorgen, Stilton!’ zei hij.

‘Ik verwachtte eigenlijk dat je nog in bed zou liggen, maar ... wat doe je al zo **Vroeg** op?’

‘Eh... de schoorsteenveger kwam en toen ...’

Groef de Graver begon te lachen. ‘Hahaha, dat dacht ik al, iemand heeft je uit bed gebeld. Maar dat komt mooi uit, Stilton!’

‘Zeg me niet dat we een **afsprake** hadden en ik die vergeten ben!’ riep ik geschrokken.

Maar **De Graver** stelde me gerust: ‘Nee hoor, niets aan de poot! Integendeel, sorry dat ik zomaar langskom, maar ik wilde je dit absoluut laten zien.’

Hij liep naar binnen, zette zijn

RUGZAK op tafel en haalde er een stuk stof uit dat aan de randen versleten was door de tijd.

Pjep! Dat zag er erg oud uit!

‘We hebben het opgegraven toen we het middeleeuwse **Hokford** ontdekten’, vertelde hij. ‘Ik weet zeker dat het een stukje van een wandtapijt* is.’

Heel, heel, heel voorzichtig (zoals je met archeologische vondsten nu eenmaal omgaat) pakte ik het stukje **STOF** op en bekeek het aandachtig.

Groef stond naast me te glimlachen.

Mijn hart sloeg een slag over ...
Mijn hart sloeg een slag over ...
Mijn hart sloeg een slag over ...

en ik riep: ‘Dat ben ik!’

‘Ja, ongelooflijk hè? **Als twee druppels water!**’ beaamde de professor tevreden.

Ik keek nog eens.

‘Maar ... maar ... is dat ... een ... echte ...

* Wandtapijt: groot geweven kleeft dat vroeger aan kasteelmuren hing.

DRAAK?!

Op dat moment klonk de stem van Sieb door het rookkanaal: ‘Van onderen!’

En even later ...